

Borda Réka

Variációk üveggolyóra

Üveggolyó kék hullámmal

*Ez vagyok én. Viharfelhők fejénél ülök a mólón,
misére gyűlnek tenyerem körül a tiszai ragadozók.
Templomi énekeket orgonálok a folyó áramlatain.*

Üveggolyó kék és zöld hullámmal

*Ezek vagyunk mi, miközben várjuk, hogy ráharapjanak ujjaimra.
A pecabot helyes használatáról prédikálsz.
Minden sóhajoddal közelebb ér a délután cinegehasa.*

Üveggolyó zöld és ezüst hullámmal

*Egyedül ülsz a mólón, a halak közé dobtál.
Hínárangolnák másznak fejemre, pikkelyük lecsorog róluk.
Buborékokat látni belőlem, a víz ezüstös akkordjai.*

Üveggolyó kék, zöld és fekete hullámmal

*Súlyosabb lettél a ránk támadó orkánmadár szárnyainál.
Halkan süllyedsz irányomba, maradok verdeső pofonod.
Törhetetlen orgonasípjainkkal telik meg a folyófenék.*

Szivacs

*Bemelegítek. Egyenes lábbal lehajolok a földig,
megérintem. Legalább ötször elismétlem,
mielőtt kiállok a pallóra, majd fejest ugrom a medencébe.*

*A halottkék talapzatig evickélek.
Hátamra fordulok és a nap részegségét
figyelem egy darabon; felrémlő kedves arcot.*

*Glitteres a vízfelszín, akár egy ünnepi teríték.
Ráncos kezeimtől hullámok mennek világgá,
majd gyűródnek össze Kalifornia kerámiacsempéin.
Csak egy fűszer van: a kétségbeesés,
hogy semmi nem lesz ígéretesebb.*

*Svéd napágyak hátát vakarja a szellő,
mintha a főfogásra váró gazdagokét.*

*Lángokban áll a szomszéd telek.
A kerítés mögött pálmafák sorvadnak,
drága Bentley-k robbannak fel alattuk.
Én pedig úszok, háborítatlan;
hajnalban, amikor a bejárófiú kihalássza
a döglött bogarakat, és ősszel,
amikor szempillámra ül a csapadék.*

*Szivacs lettél, mondják felderengő ismerősök,
a vízbe lógatják lábuk vagy koktélt isznak;
és mindig elállják utam, mint az éhezők,
ha kifacsarnám magam.*